Маріупольчанки, які надихають...

https://mrpl.city/blogs/view/mariupolchanki-yaki-nadihayut

23 листопада 2018, п'ятниця

Автор: **Ольга Демідко (Маріуполь)**

Автор: **MRPL.CITY**

У листопаді все частіше відчувається слабкість, все більше хочеться відпочивати та менше працювати. Сірі, холодні будні швидко набридають, не вистачає тепла, чогось солодкого, гарного і яскравого. З огляду на це пропоную вам, дорогі читачі, поринути разом зі мною у світ витонченої жіночої краси та безмежного таланту, який, сподіваюся, трохи підніме всім настрій і зробить день більш яскравим.

Євгенія Іванівна Вєтрова

Першою красунею, про яку піде мова, буде заслужена артистка УРСР, яка працювала на початку 1960-х років, **Євгенія Іванівна Вєтрова**, темпераментна і різнопланова актриса, яка в театрі була відома ще і як розумний педагог. Працювала Євгенія Вєтрова з молоддю багато, наполегливо, вечорами, в будь-яку вільну від вистав годину. Багато разів бачили вогні рамп актрису у таких виставах, як «Іркутська історія», «Барабанщиця», «Сила кохання», «Шлях до щастя», «Павутина», «Куховарка», «Четверо під одним дахом», «Грози проходять».

Всі її ролі злободенні, різнопланові, знаходили відгук у серці глядача, хвилювали його своєю правдою та емоційною наповненістю.

Читайте також: *Благодійна діяльність театральних працівників Маріуполя*[1]

У 1964 р. до Маріуполя приїхала яскрава, творча індивідуальність з великим театральним досвідом народна артистка УРСР **Роза Іванівна Под'якова**, яка працювали на маріупольській сцені порівняно недовго – всього 5 років.

Розі Под'яковій завжди хотілося грати сучасниць, створювати яскраві образи, сильні, вольові характери. Для неї кожна нова робота була накопиченням досвіду, кристалізацією виграшних штрихів і інтонацій. *«Це була дуже яскрава артистка, неймовірно цікава. Напрочуд красива жінка, розумна, талановита»*, – згадує С. Отченашенко. Кореспондент «Приазовского рабочего» С. Гольдберг підкреслив, що особливо важливою для актриси стала роль Комісара у п'єсі В. Вишневського. Роза виходила на сцену зібрана, одухотворена, жила цією роллю, цим образом, зливаючись з ним.

---

[1]Благодійна діяльність театральних працівників Маріуполя, Ольга Демідко, mrpl.city, 13.11.2018,
https://mrpl.city/blogs/view/blagodijna-diyalnist-teatralnih-pratsivnikiv-mariupolya
Internet Archive: https://archive.org/details/13_11_2018.olga_demidko.mrpl_city.blagodijna_dijalnist_teatr_pracivnyk_mrpl

Роза Іванівна Под'якова

Читайте також: *Новый год в Мариуполе встретят в Театральном сквере - с шоу-программой и вкусной ярмаркой*[2]

Незабутній внесок у театральне мистецтво Маріуполя, безумовно, зробила **Наталя Микитівна Юргенс**. Іноді здавалося, що акторському дару актриси підвладне все: від іскрометного канкану в «Донні Люції» до трагічної скам'янілості в фіналі «Васси Железнової». Для неї не існувало рамок амплуа, не було ролей великих і маленьких. У «Живи та пам'ятай» В. Распутіна вона зіграла майже безсловесну Катерину з такою наповненістю і віддачею, ніби її роль і є головною.

[2]Новый год в Мариуполе встретят в Театральном сквере - с шоу-программой и вкусной ярмаркой, Яна Іванова, mrpl.city, 23.11.2018, https://mrpl.city/news/view/novyj-god-v-mariupole-vstretyat-v-teatralnom-skveres-shou-programmoj-i-vkusnoj-yarmarkoj

Наталя Микитівна Юргенс

Життєлюбність і оптимізм, ідейна переконаність і пристрасне відстоювання своєї позиції створювали в кожній виставі, де грала Н. Юргенс, особливе біополе, що впливало не тільки на глядачів, а й на її партнерів. Працювати з нею було нелегко, бо Наталя Микитівна вимагала від кожного, хто поруч, максимальної самовіддачі, високого професіоналізму, безмежної відданості справі. Недоліки, невдачі в роботі театру ставали її особистим болем. Зате і будь-якому успіху Н. Юргенс щиро раділа, як власному. Вона з особливою дбайливістю і увагою ставилася до роботи молодих акторів, і як член ради наставників чимало сил і часу віддавала своїм підопічним. Вона була переконана: наставництво – процес взаємозбагачення. А Наталя Юргенс завжди була готова не тільки вчити, а й вчитися.

Читайте також: *Солдат Швейк и денщик Шельменко едут в Мариуполь*[3]

Однією з найпопулярніших у Маріуполі актрис завжди залишалася і залишається **Світлана Іванівна Отченашенко**. Ство-

[3]Солдат Швейк и денщик Шельменко едут в Мариуполь, Олена Онєгіна, mrpl.city, 22.11.2018, https://mrpl.city/news/view/soldat-shvejk-i-denshhik-shelmenko-edut-v-mariupol

рені нею образи ставали предметом глядацького відгуку й захоплення. На відміну від Полтави, в Маріуполі молоду Світлану Отченашенко відразу ж ввели в поточний репертуар театру. Вистава за п'єсою Ю. Едліса «Крапля в морі» (1966 р.) стала першою роботою актриси. Олівцем від руки в програмку вписано: «Віра-Отченашенко». Після ролей Валі Анощенко («Російські люди» К. Симонова), Ніси («Дурочка» Лопе де Вега) і Тані Свєтлової («Гліб Космачов» М. Шатрова) в колективі закріпився статус С. Отченашенко як однієї з провідних актрис театру. І як підтвердження тому – звання заслуженої артистки України, отримане в 1972 р., у 27 років! З кожною новою роллю зростала майстерність актриси.

Світлана Іванівна Отченашенко

Особливо запам'яталася С. Отченашенко в ролі Віктоші з «Казок старого Арбату» О. Арбузова – юна істота, яка змогла перевернути розмірене життя двох літніх чоловіків, ролі яких виконували Борис Сабуров і Микола Земцов. На сцені панували такі чисті стосунки, випромінювалося таке тепло, що відтавали та очищалися

серця глядачів. Віктошу-Отченашенко вітав автор п'єси Олексій Арбузов, її органічністю захоплювався Зіновій Гердт.

Для Світлани Отченашенко дуже важливою, творчо значущою була робота над підготовкою програм і проведенням вечорів поезії Анни Ахматової та Марини Цвєтаєвої. Такі вечори відбулися не тільки в Маріуполі, але й у Донецьку, Мінську. «*І мені дуже радісно*, – зазначила актриса, – *що проведені поетичні вечори знайшли відгук в серцях людей*».

Читайте також: *Мариупольский сквер, Сергей Буров, mrpl.city, 14.10.2018*[4]

Людмила Олімпіївна Руснак

[4]Мариупольский сквер, Сергей Буров, mrpl.city, 14.10.2018, https://mrpl.city/blogs/view/mariupolskij-skver
Internet Archive: https://archive.org/details/14_10_2018.sergij_burov.mrpl_city.mariupolskij_skver

З 1974 року на маріупольській сцені працювала **Людмила Олімпіївна Руснак**. За час роботи вона зіграла десятки ролей. У кожному характері, від безпритульного до королеви, Людмила Руснак шукала і знаходила внутрішню сутність, найтонші нюанси людської душі, що і робило її героїнь правдивими та щирими, близькими та зрозумілими. І як результат – увага режисерів, критики, вдячні оплески, любов і захоплення публіки.

Отже, протягом другої половини XX ст. на маріупольській сцені працювали талановиті, унікальні, витончені та непересічні актриси, чия енергетика, краса і самобутність надихали та змушували глядачів приходити до театру знову і знову...

Всі використані світлини зберігаються в Поточному архіві Донецького академічного обласного драматичного театру (м. Маріуполь) та особистому архіві народної артистки України С. І. Отченашенко.

Скріншот - Оригінал

https://mrpl.city/blogs/view/mariupolchanki-yaki-nadihayut

Getting Started

mrpl•city

ВСІ НОВИНИ МАРІУПОЛЬ ДОНБАС

БЛОГИ ОЛЬГА ДЕМІДКО

Маріупольчанки, які надихають…

23 листопада 2018 в 09:16

У листопаді все частіше відчувається слабкість, все більше хочеться відпочивати та менше працювати. Сірі, холодні будні швидко набридають, не вистачає тепла, чогось солодкого, гарного і яскравого. З огляду на це пропоную вам, дорогі читачі, поринути разом зі мною у світ витонченої жіночої краси та безмежного таланту, який, сподіваюся, трохи підніме всім настрій і зробить день більш яскравим.

Першою красунею, про яку піде мова, буде заслужена артистка УРСР, яка працювала на початку 1960-х років, **Євгенія Іванівна Вєтрова**, темпераментна і різнопланова актриса,

яка в театрі була відома ще і як розумний педагог. Працювала Євгенія Вєтрова з молоддю багато, наполегливо, вечорами, в будь-яку вільну від вистав годину. Багато разів бачили вогні рамп актрису у таких виставах, як «Іркутська історія», «Барабанщиця», «Сила кохання», «Шлях до щастя», «Павутина», «Куховарка», «Четверо під одним дахом», «Грози проходять».

Всі її ролі злободенні, різнопланові, знаходили відгук у серці глядача, хвилювали його своєю правдою та емоційною наповненістю.

(1)

https://mrpl.city/blogs/view/mariupolchanki-yaki-nadihayut
Getting Started

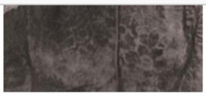

хвилювали його своєю правдою та емоційною наповненістю.

Читайте також: Благодійна діяльність театральних працівників Маріуполя

У 1964 р. до Маріуполя приїхала яскрава, творча індивідуальність з великим театральним досвідом народна артистка УРСР **Роза Іванівна Под'якова**, яка працювали на маріупольській сцені порівняно недовго – всього 5 років.

Розі Под'яковій завжди хотілося грати сучасниць, створювати яскраві образи, сильні, вольові характери. Для неї кожна нова робота була накопиченням досвіду, кристалізацією виграшних штрихів і інтонацій. *«Це була дуже яскрава артистка, неймовірно цікава. Напрочуд красива жінка, розумна, талановита»*, – згадує С. Отченашенко. Кореспондент «Приазовского рабочего» С. Гольдберг підкреслив, що особливо важливою для актриси стала роль Комісара у п'єсі В. Вишневського. Роза виходила на сцену зібрана, одухотворена, жила цією роллю, цим образом, зливаючись з ним.

Читайте також: Новый год в Мариуполе встретят в Театральном сквере - с шоу-программой и вкусной ярмаркой

Незабутній внесок у театральне мистецтво Маріуполя, безумовно, зробила **Наталя Микитівна Юргенс**. Іноді здавалося, що акторському дару актриси підвладне все: від іскрометного канкану в «Донні Люції» до трагічної скам'янілості в фіналі «Васси Железнової». Для неї не існувало рамок амплуа, не було ролей великих і маленьких. У «Живи та пам'ятай» В. Распутіна вона зіграла майже безсловесну Катерину з такою наповненістю і віддачею, ніби її роль і є головною.

Життєлюбність і оптимізм, ідейна переконаність і пристрасне відстоювання своєї позиції створювали в кожній виставі, де грала Н. Юргенс, особливе біополе, що впливало не тільки на глядачів, а й на її партнерів. Працювати з нею було нелегко, бо Наталя Микитівна вимагала від кожного, хто поруч, максимальної самовіддачі, високого професіоналізму,

(2)

https://mrpl.city/blogs/view/mariupolchanki-yaki-nadihayut

Getting Started

Читайте також: Новый год в Мариуполе встретят в Театральном сквере - с шоу-программой и вкусной ярмаркой

Незабутній внесок у театральне мистецтво Маріуполя, безумовно, зробила **Наталя Микитівна Юргенс**. Іноді здавалося, що акторському дару актриси підвладне все: від іскрометного канкану в «Донні Люції» до трагічної скам'янілості в фіналі «Васси Железнової». Для неї не існувало рамок амплуа, не було ролей великих і маленьких. У «Живи та пам'ятай» В. Распутіна вона зіграла майже безсловесну Катерину з такою наповненістю і віддачею, ніби її роль і є головною.

Життєлюбність і оптимізм, ідейна переконаність і пристрасне відстоювання своєї позиції створювали в кожній виставі, де грала Н. Юргенс, особливе біополе, що впливало не тільки на глядачів, а й на її партнерів. Працювати з нею було нелегко, бо Наталя Микитівна вимагала від кожного, хто поруч, максимальної самовіддачі, високого професіоналізму, безмежної відданості справі. Недоліки, невдачі в роботі театру ставали її особистим болем. Зате і будь-якому успіху Н. Юргенс щиро раділа, як власному. Вона з особливою дбайливістю і увагою ставилася до роботи молодих акторів, і як член ради наставників чимало сил і часу віддавала своїм підопічним. Вона була переконана: наставництво – процес взаємозбагачення. А Наталя Юргенс завжди була готова не тільки вчити, а й вчитися.

Читайте також: Солдат Швейк и денщик Шельменко едут в Мариуполь

Однією з найпопулярніших у Маріуполі актрис завжди залишалася і залишається **Світлана Іванівна Отченашенко.** Створені нею образи ставали предметом глядацького відгуку й захоплення. На відміну від Полтави, в Маріуполі молоду Світлану Отченашенко відразу ж ввели в поточний репертуар театру. Вистава за п'єсою Ю. Едліса «Крапля в морі» (1966 р.) стала першою роботою актриси. Олівцем від руки в програмку вписано: «Віра-Отченашенко». Після ролей Валі Анощенко («Російські люди» К. Симонова), Ніси («Дурочка» Лопе де Вега) і Тані Светлової («Гліб Космачов» М. Шатрова) в колективі закріпився статус С. Отченашенко як однієї з провідних актрис театру. І як підтвердження тому – звання заслуженої артистки

(3)

https://mrpl.city/blogs/view/mariupolchanki-yaki-nadihayut

Getting Started

провідних актрис театру. І як підтвердження тому – звання заслуженої артистки України, отримане в 1972 р., у 27 років! З кожною новою роллю зростала майстерність актриси. Особливо запам'яталася С. Отченашенко в ролі Віктоші з «Казок старого Арбату» О. Арбузова – юна істота, яка змогла перевернути розмірене життя двох літніх чоловіків, ролі яких виконували Борис Сабуров і Микола Земцов. На сцені панували такі чисті стосунки, випромінювалося таке тепло, що відтавали та очищалися серця глядачів. Віктошу-Отченашенко вітав автор п'єси Олексій Арбузов, її органічністю захоплювався Зіновій Гердт.

Для Світлани Отченашенко дуже важливою, творчо значущою була робота над підготовкою програм і проведенням вечорів поезії Анни Ахматової та Марини Цвєтаєвої. Такі вечори відбулися не тільки в Маріуполі, але й у Донецьку, Мінську. *«І мені дуже радісно,* – зазначила актриса, – *що проведені поетичні вечори знайшли відгук в серцях людей».*

Читайте також: Мариупольский сквер

З 1974 року на маріупольській сцені працювала **Людмила Олімпіївна Руснак.** За час роботи вона зіграла десятки ролей. У кожному характері, від безпритульного до королеви, Людмила Руснак шукала і знаходила внутрішню сутність, найтонші нюанси людської душі, що і робило її героїнь правдивими та щирими, близькими та зрозумілими. І як результат – увага режисерів, критики, вдячні оплески, любов і захоплення публіки.

Отже, протягом другої половини ХХ ст. на маріупольській сцені працювали талановиті, унікальні, витончені та непересічні актриси, чия енергетика, краса і самобутність надихали та змушували глядачів приходити до театру знову і знову...

Всі використані світлини зберігаються в Поточному архіві Донецького академічного обласного драматичного театру (м. Маріуполь) та особистому архіві народної артистки України С. І. Отченашенко.

Джерело: https://mrpl.city/

(4)